

תת"ע 8751/03/24 - מדינת ישראל נגד עבד אל רחמן קבהא

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8751-03-24 מדינת ישראל נ' קבהא
תיק חיצוני: 47250157246

לפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עבד אל רחמן קבהא

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 01.04.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש ניתן ביום 17.01.2024 דו"ח מסוג 'הזמנה לדין' בגין עבירה של נהיגה ברכב ללא מלווה לפי סעיף 12 א 1 (ד)(1) לפקודת התעבורה. על המבקש הושת עונש פסילה (פסילת מינימום) למשך 3 חודשים, פסילה מותנית 2 חודשים למשך שנתיים וקנס כספי בסך 1,500 ₪.
3. בבקשה לביטול פסק הדין נטען כי אי ההתייצבות נבעה מטעות בניהול יומן בא כוחו של המבקש (טעות משרדית) וכי המבקש כופר במיוחס לו. נטען כי הותרת פסק הדין על כנו תפגע במבקש הטוען לחפות כאמור ובכך יגרם לו עיוות דין.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בטענה כי הנאשם זומן כדין וכי אין בטענת טעות משרדית כדי לבסס עילה לביטול פסק הדין. עוד נטען כי המבקש נהג ברכב שהורד מן הכביש לצמיתות מסיבת פירוק וכן כי בראי הענישה הושת על המבקש עונש המינימום הקבוע בחוק.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).

6. לעניין אי התייצבות לדין - מן המפורסמות כי טעות משרדית אינה מבססת הצדקה לביטול פסק דין וממילא אינה מבססת עילה של חשש מעיוות דין וראה לענין זה רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו'. כמו כן אין בעצם הכחשת העבירה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיוות דין" וראה שם, עמ' 5 פסקה 16. יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שנקאה להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

7. הבקשה נעדרת ביסוס כנדרש ולפיכך נדחית. עיכוב הביצוע - בטל. ניתנת בזה אורכה להפקדת רישיון הנהיגה עד יום 20.06.24 ואורכה לתשלום הקנס הכספי עד יום 06.08.24.

8. ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, בהעדר הצדדים.